

2) Czy sąd państwa członkowskiego, na terytorium którego wszczęto postępowanie upadłościowe dotyczące majątku dłużnika, jest właściwy do rozpoznania powództwa syndyka masy upadłości przeciwko prezesowi dłużnika o zwrot płatności, których dokonano po wystąpieniu niewypłacalności spółki lub po stwierdzeniu jej nadmiernego zadłużenia, jeżeli prezes zarządu nie ma miejsca zamieszkania w państwie członkowskim Unii Europejskiej, lecz w państwie będącym stroną konwencji z Lugano II?

3) Czy powództwo, o którym mowa w pkt 1, podlega art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000?

4) Jeżeli powództwo, o którym mowa w pkt 1, nie jest objęte art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000 lub jeżeli właściwość sądu w tym zakresie nie obejmuje prezesa zarządu mającego miejsce zamieszkania w państwie będącym stroną konwencji z Lugano II:

czy sprawa dotyczy upadłości w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) konwencji z Lugano II?

5) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 4:

a) Czy sąd państwa członkowskiego, na terytorium którego dłużnik ma siedzibę, jest właściwy zgodnie z art. 5 pkt 1 lit. a) konwencji z Lugano II do rozpoznania powództwa, o którym mowa w pkt 1?

a) Czy przedmiotem powództwa, o którym mowa w pkt 1, jest roszczenie wynikające z umowy w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit. a) konwencji z Lugano II?

β) Czy przedmiotem powództwa, o którym mowa w pkt 1, jest roszczenie wynikające z umowy o świadczenie usług w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit. b) konwencji z Lugano II?

b) Czy przedmiotem powództwa, o którym mowa w pkt 1, jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego albo roszczenia wynikające z takiego czynu, czy też roszczenia wynikające z takiego czynu, które stanowią przedmiot postępowania w rozumieniu art. 5 pkt 3 konwencji z Lugano II?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 147, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. 2000, L 160, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 30 maja 2013 r. — Isabelle Gielen przeciwko Ministerraad

(Sprawa C-299/13)

(2013/C 226/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Isabelle Gielen

Strona pozwana: Ministerraad

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/7/WE⁽¹⁾ z dnia 12 lutego 2008 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on nałożeniu podatku na wymagane ustawowo przekształcenie papierów wartościowych na okaziciela w imienne lub zdematerializowane papiery wartościowe, a w razie odpowiedzi twierdzącej — czy podatek taki można uzasadnić w oparciu o art. 6 tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, s. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Hiszpania) w dniu 30 maja 2013 r. — Ayuntamiento de Benferri przeciwko Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Sprawa C-300/13)

(2013/C 226/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 1

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ayuntamiento de Benferri

Strona pozwana: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „konstrukcji napowietrznych linii elektrycznych o napięciu co najmniej 220 kV i długości powyżej 15 km” zawarte w pkt 20 załącznika I do dyrektywy 85/337 ⁽¹⁾ w wersji zmienionej przez dyrektywę 97/11 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że jedynymi urządzeniami elektrycznymi, które ono obejmuje, są linie napowietrzne mieszczące się w tych dwóch progach?

Czy pojęcie „[...] linie napowietrzne do przesyłania energii elektrycznej” zawarte w pkt 3 lit. b) załącznika II do dyrektywy 85/337 w wersji zmienionej przez dyrektywę 97/11 należy interpretować w ten sposób, że jedynymi urządzeniami do przesyłania energii elektrycznej, które ono obejmuje, są linie napowietrzne? W przypadku odpowiedzi przeczącej:

- 2) Czy pojęcie „[...] linie napowietrzne do przesyłania energii elektrycznej” zawarte w pkt 3 lit. b) załącznika II do dyrektywy 85/337 [...] należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono podstacje transformatorowe?
- 3) Czy pojęcie „[...] linie napowietrzne do przesyłania energii elektrycznej” zawarte w pkt 3 lit. b) załącznika II do dyrektywy 85/337 [...] należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono podstacje transformatorowe, mimo że ich budowa lub rozbudowa realizowana jest w drodze przedsięwzięcia, które nie obejmuje konstrukcji linii napowietrznej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175 s. 40).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG (Dz.U. L 73, s. 5).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts (Łotwa) w dniu 3 czerwca 2013 r. — AS flyLAL-Lithuanian Airlines, w upadłości przeciwko VAS „Starptautiskā lidosta Rīga”, AS „Air Baltic Corporation”

(Sprawa C-302/13)

(2013/C 226/10)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AS flyLAL-Lithuanian Airlines, w upadłości.

Strona pozwana: VAS „Starptautiskā lidosta Rīga”, AS „Air Baltic Corporation”.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy uznać za sprawę z dziedziny cywilnej lub handlowej w rozumieniu rozporządzenia ⁽¹⁾ sprawę, w której wnosi się o przyznanie odszkodowania z tytułu szkód oraz o uznanie za bezprawne zachowania pozwanych polegającego na bezprawnym porozumieniu i nadużyciu pozycji dominującej, opartego na stosowaniu powszechnych aktów normatywnych innego państwa członkowskiego, z uwagi na to, że bezprawne porozumienia są nieważne z chwilą ich zawarcia, oraz na to, że z kolei wydanie przepisu jest aktem państwa w dziedzinie prawa publicznego (acta iure imperii), do którego mają zastosowanie przepisy międzynarodowego prawa publicznego dotyczące immunitetu sądowego państwa przed sądami innych państw?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze (sprawa jest sprawą z dziedziny prawa cywilnego lub handlowego w rozumieniu rozporządzenia), czy należy uznać, że sprawa o odszkodowanie jest sprawą z dziedziny ważności decyzji organów spółek w rozumieniu art. 22 ust. 2 rozporządzenia, co pozwala na nieuznanie orzeczenia na podstawie art. 35 ust. 1 rozporządzenia?
- 3) Jeżeli przedmiot pozwu w postępowaniu o odszkodowanie należy do zakresu stosowania art. 22 ust. 2 rozporządzenia (jurysdykcja wyłączna), to czy sąd państwa członkowskiego, w którym wnosi się o uznanie, ma obowiązek zbadać, czy zostały spełnione okoliczności wymienione w art. 35 ust. 1 rozporządzenia w związku z uznaniem orzeczenia, w którym postanawia się o ustanowieniu tymczasowych środków zabezpieczających?
- 4) Czy można rozumieć klauzulę porządku publicznego zawartą w art. 34 ust. 1 rozporządzenia w ten sposób, że uznanie wyroku, w którym postanawia się o przyjęciu tymczasowych środków zabezpieczających, jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego, jeżeli, po pierwsze, zasadniczą podstawą dla ustanowienia tymczasowych środków zabezpieczających jest znaczna wysokość dochodzonej kwoty, przy czym nie dokonano jej rzeczowego i uzasadnionego obliczenia, oraz po drugie, jeżeli uznanie i wykonanie rzeczowego orzeczenia mogłoby wyrządzić szkodę stronom pozwany, której powódka będąca spółką w upadłości nie mogłaby naprawić w przypadku oddalenia powództwa w postępowaniu o odszkodowanie, co mogłoby mieć wpływ na interesy gospodarcze państwa, w którym wnosi się o uznanie, a w konsekwencji stanowiłoby zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa, tym bardziej, że Republika Łotewska jest właścicielem 100 % akcji w Lidostas Rīga i 52,6 % akcji w AS Air Baltic Corporation?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1.).